

DOHOVOR vyhotovený na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

ODKAZUJÚC na Akt Rady Európskej únie z 26. júla 1995;

ŽELAJÚC SI zabezpečiť, aby ich trestnoprávne normy účinne prispievali k ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev;

KONŠTATUJÚC, že podvody, ktoré majú dopad na príjmy a výdavky spoločenstva sa v mnohých prípadoch neobmedzujú na jednu krajinu a často ich páchajú organizované zločinecké siete;

PRESVEDČENÉ, že pre ochranu finančných záujmov Európskych spoločenstiev je potrebné trestne stíhať podvodné konanie poškodzujúce tieto záujmy a že na tento účel treba prijať jednotnú definíciu;

PRESVEDČENÉ o nutnosti ukladať účinné, úmerné a odstrašujúce tresty za takéto konanie bez toho, aby sa to dotklo možnosti uplatňovať v príslušných prípadoch iný postih, a o nutnosti ukladať za takéto konanie, prinajmenšom v závažných prípadoch, tresty odňatia slobody s možnosťou extradície;

UZNÁVAJÚC, že v oblastiach financovaných Európskymi spoločenstvami zohrávajú dôležitú úlohu obchodné spoločnosti a že osoby, ktoré v nich majú rozhodovacie právomoci, by za patričných okolností nemali uniknúť trestnej zodpovednosti;

ODHODLANÉ spoločne bojovať proti podvodom, ktoré sa dotýkajú finančných záujmov Európskych spoločenstiev, prijatím záväzkov v oblasti právomoci, vydávania a vzájomnej spolupráce,

DOHODLI SA NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

Článok 1

Všeobecné ustanovenia

1. Na účely tohto dohovoru je podvodom dotýkajúcim sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev:

(a) v súvislosti s výdavkami každý úmyselný čin alebo opomenutie súvisiaci s:

– používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok odcudzenie alebo protiprávne zadržanie finančných prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene,

– nezverejnením informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, ktoré má rovnaký účinok,

– nesprávnym použitím týchto finančných prostriedkov na iné účely ako sú tie, na ktoré boli pôvodne vyčlenené;

(b) v súvislosti s príjmami každý úmyselný čin alebo opomenutie súvisiaci s:

– používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok nezákonný úbytok prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene,

– nezverejnením informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, ktoré má rovnaký účinok,

– nesprávnym použitím právoplatne nadobudnutého zisku, ktoré má rovnaký účinok.

2. S výhradou čl. 2 ods. 2 každý členský štát prijme nevyhnutné a náležité opatrenia na začlenenie ods. 1 do svojich vnútroštátnych trestnoprávných noriem s tým účinkom, že konanie v ňom uvedené sa bude považovať za trestný čin.

3. S výhradou čl. 2 ods. 2 každý členský štát prijme tiež nevyhnutné opatrenia zabezpečujúce, aby sa úmyselné vyhotovenie alebo predloženie nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov s účinkom uvedeným v ods. 1 ustanovilo ako trestný čin, pokiaľ

už nie je trestné ako hlavný trestný čin alebo ako spoluúčasť, navádzanie, alebo pokus o spáchanie podvodu podľa definície v ods. 1.

4. Úmyselnú povahu činu alebo opomenutia uvedeného v ods. 1 a 3 možno odvodiť z objektívnych, skutkových okolností.

Článok 2

Tresty

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia zabezpečujúce, aby sa za konanie uvedené v čl. 1 a za spoluúčasť, navádzanie alebo pokus o konanie uvedené v čl. 1 ods. 1 ukladali účinné, úmerné a odstrašujúce tresty, ktoré by prinajmenšom v prípadoch závažného podvodu zahŕňali aj tresty odňatia slobody s možnosťou extradície, pričom za závažný podvod sa považuje podvod týkajúci sa minimálne čiastky, ktorej výšku stanoví každý členský štát. Táto minimálna čiastka nesmie presiahnuť sumu 50 000 ECU.

2. V prípadoch drobných podvodov, v ktorých celková suma nepresahuje 4 000 ECU a v ktorých podľa právnych predpisov členského štátu nejde o osobitne závažné okolnosti, môže členský štát stanoviť iné druhy trestov ako sú tresty ustanovené v ods. 1.

3. Rada Európskej únie môže jednomyseľným rozhodnutím zmeniť čiastku uvedenú v ods. 2.

Článok 3

Trestná zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia umožňujúce ustanoviť trestnú zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov alebo osôb oprávnených prijímať rozhodnutia alebo vykonávať riadiace právomoci v podniku v súlade so zásadami jeho vnútroštátneho právneho poriadku v prípade podvodov dotýkajúcich sa finančných záujmov Európskeho spoločenstva podľa čl. 1 spáchaných im podriadenou osobou konajúcou v mene obchodnej spoločnosti.

Článok 4

Právomoc

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy podľa čl. 1 a čl. 2 ods. 1, ak:

- podvod, účasť na podvode alebo pokus o podvod dotýkajúci sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev bol celkom alebo sčasti spáchaný na jeho území, vrátane podvodu, z ktorého zisk plynul na tomto území,

- osoba nachádzajúca sa na jeho území vedome napomáha alebo navádza na spáchanie takéhoto podvodu na území ktoréhokoľvek iného štátu,

- páchatel' je občanom dotknutého členského štátu, pokiaľ právny poriadok tohto členského štátu vyžaduje, aby takéto konanie bolo trestné aj v tej krajine, v ktorej k nemu došlo.

2. Každý členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v čl. 11 ods. 2 vyhlásiť, že nebude uplatňovať pravidlo ustanovené v tretej odrážke ods. 1 tohto článku.

Článok 5

Vydávanie a trestné stíhanie

1. Každý členský štát, ktorého právny poriadok neumožňuje vydávať jeho vlastných občanov, prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy podľa čl. 1 a čl. 2 ods. 1, ak ich spáchajú jeho občania mimo jeho územia.

2. Každý členský štát, ktorého občan je obvinený, že na území druhého členského štátu spáchal trestný čin spojený s konaním uvedeným v čl. 1 a čl. 2 ods. 1, a ktorý nevydá túto osobu druhému členskému štátu len z dôvodu jeho štátnej príslušnosti, postúpi tento prípad v odôvodnených prípadoch svojim príslušným orgánom za účelom trestného stíhania. S cieľom umožniť trestné stíhanie sa spisy, informácie a vecné dôkazy odovzdávajú v súlade

s postupmi ustanovenými v čl. 6 Európskeho dohovoru o vydávaní. Dožadujúci členský štát je informovaný o začatí trestného stíhania a jeho výsledku.

3. Členský štát nesmie odmietnuť vydanie v prípade podvodu dotýkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev len z toho dôvodu, že sa týka colného alebo daňového trestného činu.

4. Na účely tohto článku sa pojem občania členského štátu vykladá v súlade s vyhláseniami tohto štátu podľa čl. 6 ods. 1 písm. b Európskeho dohovoru o vydávaní a ods. 1 písm. c uvedeného článku.

Článok 6

Spolupráca

1. Ak je podvod podľa čl. 1 trestným činom a dotýka sa aspoň dvoch členských štátov, tieto štáty účinne spolupracujú pri vyšetrovaní, trestnom stíhaní a ukladaní trestu, napr. prostredníctvom vzájomnej právnej pomoci, vydávania, odovzdávania konania alebo výkonu trestov vynesených v inom členskom štáte.

2. V prípade, že právomoc a možnosť účinne stíhať trestný čin založený na tých istých okolnostiach má niekoľko členských štátov, tieto členské štáty spolupracujú pri rozhodovaní o tom, ktorý z nich bude stíhať páchateľa alebo páchateľov, aby tam, kde je to možné, bolo stíhanie sústredené len v jednom z týchto členských štátov.

Článok 7

Ne bis in idem

1. Členské štáty vo svojich vnútroštátnych trestnoprávných predpisoch uplatňujú zásadu *ne bis in idem*, podľa ktorej osoba, proti ktorej bolo v jednom členskom štáte vedené a právoplatne ukončené súdne konanie, nemôže byť stíhaná v inom členskom štáte pre rovnaké skutky pod podmienkou, že pokiaľ jej bol uložený trest, tento bol už vykonaný, práve sa vykonáva, alebo podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu ho už nie je možné vykonať.

2. Členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v čl. 11 ods. 2 vyhlásiť, že nebude viazaný ods. 1 tohto článku v jednom alebo vo viacerých z týchto prípadov:

(a) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, sa stali úplne alebo sčasti na jeho vlastnom území; v druhom prípade sa táto výnimka neuplatňuje vtedy, ak sa tieto skutky stali sčasti na území členského štátu, kde bol rozsudok vydaný;

(b) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, sú trestným činom namiereným proti bezpečnosti alebo iným rovnako zásadným záujmom tohto členského štátu;

(c) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, spáchal činiteľ členského štátu v rozpore s jeho úradnými povinnosťami.

3. Výnimky, ktoré môžu byť predmetom vyhlásenia podľa ods. 2 sa neuplatnia, ak členský štát, ktorého sa týkajú tie isté skutky, požiadal iný členský štát o začatie trestného stíhania alebo povolil vydanie dotknutej osoby.

4. Príslušné dvojstranné alebo mnohostranné dohody uzatvorené medzi členskými štátmi a príslušné vyhlásenie zostávajú týmto článkom nedotknuté.

Článok 8

Súdny dvor

1. Každý spor medzi členskými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru musí najprv preskúmať rada v súlade s postupom ustanoveným v hlave VI Zmluvy o Európskej únii s cieľom dosiahnuť riešenie.

Ak sa do šiestich mesiacov nedosiahne žiadne riešenie, účastník sporu môže vec postúpiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

2. Každý spor medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a Komisiou Európskych spoločenstiev týkajúci sa uplatňovania čl. 1 alebo 10 tohto dohovoru, ktorý sa nepodarilo vyriešiť rokovaním, možno postúpiť Súdnu dvor.

Článok 9

Vnútroštátne právne predpisy

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebráni členským štátom prijať vnútroštátne právne predpisy, ktoré idú nad rámec záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.

Článok 10

Odvzdávanie

1. Členské štáty odovzdajú Komisii Európskych spoločenstiev text ustanovení, ktorými do svojho vnútroštátneho právneho poriadku začlenili záväzky vyplývajúce z ustanovení tohto dohovoru.

2. Na účely uplatňovania tohto dohovoru vysoké zmluvné strany v rámci Rady Európskej únie určia, ktoré informácie si členské štáty budú oznamovať alebo vymieňať medzi sebou navzájom alebo s komisiou, ako aj príslušné dojednania.

Článok 11

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie splnenie svojich ústavných požiadaviek na prijatie tohto dohovoru.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť 90 dní odo dňa, keď si formálnu povinnosť predložiť oznámenie uvedené v ods. 2 splní posledný členský štát.

Článok 12

Pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členským štátom Európskej únie.

2. Znenie tohto dohovoru v jazyku pristupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie je autentické.

3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.

4. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení, alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

Článok 13

Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.

2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach a pristúpeniach, vyhláseniach a výhradách a akékoľvek iné oznámenia týkajúce sa dohovoru.

Dané v Bruseli dvadsiateho šiesteho júla tisíc deväťstodevät'desiatpäť v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie.